

arbejdsløsheden med 14.000. Hvis man har samme succesrate og fremskriver det her til 2010, er der 100.000 flere arbejdsløse. Er det den skumle bagtanke, man har med den politik, der bliver ført?

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Jeg kan ikke lade være med at sige, at hele den her diskussion – og det sagde jeg også ved førstebehandlingen – nu er ved at udvikle sig til en storm i et glas vand.

Altså det er en lille bagatel, der skal ændres, men åbenbart er der flere partier her, der synes, det er Jordens undergang, at der er nogle børn, der skal gå hjemme hos deres forældre lidt længere tid, inden de kan komme i en vuggestue eller en børnehave. Jeg vil bare fastholde, at Dansk Folkeparti går ind for, at børn og forældre skal være sammen så længe som muligt.

Til fru Karen Jespersen vil jeg godt sige, at man ved jo, at der er forældre, som f.eks. kun har behov for at få passet deres børn måske 3-4 timer i døgnet. Men der er mange af de forældre, der afleverer deres børn, når institutionen åbner, og først henter barnet, når den lukker. Der kunne jo have været nogle timer, hvor de forældre kunne have holdt deres barn eller børn hjemme og have været sammen med dem.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Line Barfod som ordfører.

Line Barfod (EL):

Ja, det er fremgået meget tydeligt af debatten, at både Venstre og især Dansk Folkeparti åbenbart mener, at dagtilbud til børn, altså børnehaver, vuggestuer og dagpleje, skal vi kun have ud fra arbejdsmarkedets behov, og det er ikke børnenes behov, der skal tilgodeses. Og når vi laver regler, skal det være de regler, der tilgodeser arbejdsmarkedet, og ikke de regler, hvor det er børnenes behov, der sættes i fokus.

I søndags kunne man i Politiken læse under overskriften »Danmark bryder den sociale arv«, at en af verdens førende velfærdsforskere, Gösta Esping-Andersen, kom med forklaringen på, at det går så godt med at bryde den negative sociale arv i Danmark, nemlig at så mange danske børn kommer i vuggestue, børnehave eller dagpleje. Her bliver de dårligst stillede børn stimuleret og er derfor mere på lige fod med de stærke børn, når de starter i 1. klasse.

Det har længe været almindelig kendt viden, at det at gå i vuggestue og børnehave har betydning for et barns udvikling. Derfor har mange kommuner gjort en ekstra indsats for at få børn i tosprogede familier til at benytte de pædagogiske dagtilbud, også når der er en hjemmearbejdende forælder.

Det har også været en almindelig hjælpeforanstaltning for truede børn, i hvert fald siden bistandslovens ikrafttræden, at give en henstilling om, at et barn skal i institution. Derfor virker det fuldstændig tåbeligt, at socialministeren nu vil give kommunerne mulighed for at prioritere børn af udearbejdende forældre før børn af arbejdsløse eller førtidspensionister, når det gælder optagelse i pædagogiske dagtilbud.

Enhedslisten mener, at alle børn skal have lige ret til at komme i vuggestue eller børnehave. Det skal ikke være éns forældres status, der afgør, hvad man har ret til.

Det kan også undre efter alle de løfter, der er kommet fra socialministeren og regeringen om, at der skal gøres en særlig indsats for at bryde den sociale arv, at man så går ind og vælger at ændre på det her område, så man i stedet kan sætte børnene bagest i køen.

Derfor glæder det mig også, at Socialdemokraterne kom med en udmelding om, at når flertallet skifter, vil man straks ændre denne lov igen, sådan at man ikke længere kan sætte arbejdsløses børn bag i køen. Og det vil Enhedslisten kraftigt støtte.

I øvrigt må vi jo også se at få genfremsat forslaget om pasningsgaranti og så se, hvad der egentlig lå i det, Dansk Folkeparti sagde om, at man støtter en pasningsgaranti.

Men Enhedslisten kan altså absolut ikke støtte det her forslag.

Kl. 14.45

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Jeg vil gerne sige til fru Line Barfod, der taler om den negative sociale arv, at vi vist må konstatere, at her i Danmark er det ved at gå rigtig galt på hele anbringelsesområdet. Det befinder sig i et morads. Der bliver problemer med flere børn, og flere og flere bliver anbragt uden for hjemmet.

Så påstår fru Line Barfod, at den negative sociale arv brydes ved, at børn anbringes i institution. Men hvordan hænger det sammen, for de fleste af Danmarks børn er i institutioner? Kunne det ikke tænkes at være omvendt, at hvis de